

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert köztől fogadhatók el.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr.; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából és támlappal együtt 3 frt.
nyitási soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatók.

Temetés napján.

A magyar nemzet elérkezett az ő Kalváriájának végállomására. A hazahozott Kossuth Lajost, nemzeti büszkeségünket és dicsőségünket, de nemzeti bálványunkat egyúttal átadtuk az anyaföldnek. Kossuth Lajos úgy ment el hazájától, hogy a közönyös világot a magyarság szent jogai felől tájékoztatja, rokonszenvét és részvétét felkelti, s ha egy titáni ágítáció még sikerre vezethet: visszaszerzi a magyarnak a mi elvesztettnek látszott. És hogy jött meg? Csöndesen és halva. De még így is minő mélységes nagy hatalma van. Nem volt a Pó mentén, az Alpeselek alján egy pályasí, kinek a Kossuth drága hamvait hozó, fekete draperiával bevont gyászszónat előretörtetése közben ne hullott volna ki könyve, az a dübörgő éjszakai vonat, az ő vörös tűzfényű szemével egy nemzet, a világ fájó zokogását el nem fojthatta.

Kossuth Lajost átadtuk az édes hazai földnek.

Az érzelmek galvan-folyama rezgett meg, a nemzeti fájdalom eljutott oda, midőn valósággal profanáció lenne a vigasztalás. Lelkünk nem fogadja el a vigasztalás hangját, mint a hogy az inpregnált fa nem gyulad lángra.

A hit szolgája vigasztaljon meg Istennel, a ki ránk mérte a nemzeti csapást, az emlékezések orvosa, a vén időm hegessze be a nemzeti csapás momentán fájdalmát, de Kossuth temetése napján kétszeresen érezzük, hogy egy nemzet történetében fekete vasárnap lesz örökké, 1894. április elseje, Kossuth Lajosnak, a világcsodált nemzeti hősnak elhantolási napja.

A tállyai kis templom egyszerű tornyától a vasuti öt piros zászlajáig milyen tengere az időnek, az eseményeknek!... Az időnek, mely méhében azokat az eseményeket hordta, a melyeknek a hazatérő halott intézője volt. Az eseményeknek, melyek az időt vajadni és szülni készítették.

Micsoda mérték lenne az, melyekkel ezeket az eseményeket megmérni lehetne?

Lehetne e mérni a mérhetetlent?

Valóban, a történelem mértékét alkalmazni csak madártávlatból lehet s mi szállni nem tudunk. Az a nagy férfi, ki az emberi kör végső határánál fejezte be drága életét, szívünkhez, érzelmeinkhez sokkal közelebb van, mintsem a történelmi alak szobor-szerű arányai kibontakozhatnának lelki szemünk előtt.

De érezzük, hogy ez arányok nagyok, de érzi a nemzet, hogy ha Kossuth porhüvelyé a haza fölszentelt földjében pihenésre nem találhat vala,

mert e nélkül a nemzet csonka lett volna és mert meg van írva: „A nagy világon e kívül, nincsen számmodra hely!”

A nemzeti gyász e végső, legszomorubb napján ha van valami, a mi a nemzet sajnó sebére gyógyírt adhatna: csak az lehet, hogy őt itthon temettük el.

Kossuth Lajos meghalt, el is temettük, de a honalkotás befejezésre vár.

Imádkozunk és dolgozunk!

A te drága poraidhoz pedig szent zarándokutja lesz a magyarnak örökkön örökké, a hol megtanulja, mint kell a hazát szeretni.

Kossuth Lajos temetése.

Budapest.

Nem látott még Magyarország soha olyan fenséges ünnepélyt, mint aminő Kossuth Lajos temetése volt.

Ha lehet a halállal szemben enyhítő balsamot találni, e temetési gyászünnepély, melyel a nemzet Budapesten Kossuth hamvait elbucszattatta, bizonyára a legnagyobb irt képezi.

Mily megható, mily gyönyörű volt ez a temetés.

Mig odakünn beláthatlan néptömeg fedetlen fölvel állja körül a muzeum épületét, melyben a legnagyobb magyar hamvai ravatalon pihennek, az alatt a muzeum előcsarnoka gyászpompá — úgy szólván — felemelő képét nyújtja.

A nagy márványoszlopok, a falak és menyeczet fekete leple, melyen ezüstös fénnel tör át a villamos lámpák világa, sötét, komor kép kerete gyanánt tűnnek fel, pedig ez a kép ma már nem a szomorúság hatását kelti, hanem inkább felemelő érzést ébreszt, mert mindenki enyhülést talál fájdalmára abban, hogy a kit úgy szeretnek, mint Kossuth Lajost szeretik magyarjai, az nem hal meg, hanem él örökké a nép szívében.

Az a sok fekete diszruhás alak, kiknek arcvonásai alig ismerhetők fel a sötét csarnokban, nem kísértetiesen mozog a sok száz égő gyertya által körülvett ravatal körül, hanem visszafajított lélekzettel szemléli a sárga diófából készült nehéz koporsót.

A koszorúk megtéptetén, virágtalanul függnek a falakon, mert hiszen mindenki, kinek alkalmá volt az utolsó két napon e helyen megfordulni, vitt magával egy-egy hervadó virágot, egy-egy zöld levelet örök emlékül.

Minden zaj elnémult. Nem halotti, templomi-csend ez, mely e gyönyörű csarnokban uralkodik; — a mikor egyszerre kívülről hatalmas akkordokban megszólal a sok száz ember énekszava:

„Isten áldd meg a magyart!”... A budai dalárda remekelt ez előadásával Selley Gyula karnagy vezetésével. A szövegek oly megkapó erővel hangzottak el, hogy mindenki keble elszorult.

A himnusz elhangzása után Sárkány Sámuel evang. püspök tartott orációt.

Ezután Jókai Mór lépett a ravatal elé és elfogódott elérékenyedéstől remegő hangon mondta el a következő beszédet:

„Révparthoz ért a gálya, világkört járt kormányosával. S megtértében egy új világot lelt maga előtt az ő világ helyén. A régi tölgyerdő táján csak egyes vihartépte törzsek állanak még. Kilenc lusztrum mult el azóta... Ledült a többi! De a kidült erdő helyén egy új palmaszert emelkedett föl azóta. Az egyvívásu korból megtört alakok, megöszült fejek fogadják a visszatérőt; de körülöttük egy új nemzedék támadt; szeretetben őseihez hasonló, de munkában erősebb, ismeretekben tudósabb ezeknél.

... Ha látná a visszatérő e szép új világot, lelkének a földi megdicsőülést kellene éreznie...

De vajon nem látja-e?

Minekünk, a kik hiszünk a lélek halhatatlanságában, hinnünk kell azt, hogy Kossuth hamvaival együtt a lelkét is elhoztuk Magyarországra. A lélek nem hagyja el azokat, a kiket szeret s ő neki annyi szeretni valója van itten!

... Légy üdvöz hazádba visszatérő lélek! Hozzád beszélünk, midőn hamvaid előtt állunk!

Te meghallod nemcsak azt, a mit hozzád szólunk, hanem azt is, a mit érzünk.

Te meglátod nemcsak azt a néptengert, melyben koporsód tova uszik; hanem a szívekbe is belátsz!

És látod ott, hogy a hála engesztelhetetlen a magyar nép szívében, azon nagy történelmi alak iránt, ki a magyarhoni jobbságot, a bibliai Lázárnak ezt a képmását, szolgai sorsából felemelt s az Isten áldásával tetézt asztalhoz ültetted egy sorba a gazdagokkal és nemesekkel: ki az emberi és honpolgári jogokat kiterjesztetted a Szent-István birodalmának minden lakójára, nem válogatva nemzetiségben és hitvallásban; ki a honfentartás és honvédelem terhére, az adófizetést és fegyverviselést megkönnyítetted a „misera plebs” vállán, s közös kötelességül osztad fel a haza minden lakójára, s a jogegyenlőség által a magyar nép millióiból magyar nemzetet alkottál s szilárd alapját vetéd meg a mai Magyarországnak.

És lásd a rajongó kegyeletet, melyet emléked iránt tanusított országszerető a szellemvilág minden osztálya, ki neked köszöni, hogy a parlamentben és a sajtóban a szabad gondolat nyilatkozhatik. A tetszhalott leányzót, az alvó eszmét felköltöd a sirból.

Látod, hogy Magyarország Erdélyvel, sok százados különállás után egy egységes országgá tömörült, ahogy te összekötöd.

Látod Magyarországot fővárosát olyanná emelkedni, a milyennek te tervezéd.

És látod, hogy a szabadelvű szellem, melynek te voltál zászlóvivője, nemzetünknek minden intézményében diadalát üli.

És látod a varázst, melyet még alvó porodban is e nemzetre gyakorolsz.

Hazatérte diadalutja a békének, a kiengesztelődésnek.

Koporsódnál találkozik az egész nemzet: régi ellenfelek kezét nyújtanak előtte egymásnak, vitatkozó testvérek feltalálják ravatalodnál a közös édes anyát, a hazát, ki örököse lesz annak a szeretetnek, melyet te, kincsek helyett gyűjtél magadnak egy mesehosszu életben át.

Egy mondás fölled elég egy tengert elcsillapítani: „ne háborogj! Kossuth Lajos alszik.”... A tenger elpihen.

Egy szózat elég a harcot megszüntetni: „ne tépjétek egymás zászlóit! ne vágjatok egymáson sebeket! az Kossuth lelkének fáj...” — s a küzdelem elmúlik.

Ez a te bűvös szemfödeled betakar minden belviszályt.

Minden könyccsepp, mely érted kihull, egy balzsamcsepp, mely sebeket begyógyít.

Oh, mennyi beszélni valónk volna egymással, ha e könyveket elsírtuk. Elmondanánk egymásnak, hogyan törekedtünk negyvenöt év alatt a rombadőlt mindenséget újra visszateremteni.

Hogy hirdetted te kilenc lusztrumon át Magyarhon létjogát az ő és újvilágnak, minden művelt nemzet nyelvén, azzal az ékesszólással, a minő nem lesz többet a földön és azzal az íróttal, a melynek erejét magyar író nem bírta soha. S a mely íróttól képezte puritán életed, független állásod egyetlen biztosítékát, oly késő életkorig, a minőt a gondviselés ritka választottainak enged s a kinek enged, nyugalomra és megpihenésre rendel. Neked az élet nem adott nyugalomra, utolsó erődd is az ideál harcában fogyasztád, a szabadelvűség védelmében. Ott estél el a csatatéren, szemközt fordulva a halál angyalával.

Mi pedig elmondanánk neked, minő küzdelmeink voltak e hosszú idő alatt: hogy véreztünk és könyeztünk, dolgoztunk és áldoztunk azért, hogy egy szabad hazát, egy erős magyar nemzetet megalkossunk, — mely ime él és virul, hivatását betölti a népek versenyében s most már csak békés alkotásra van hivatva s hős erejét csak külellenség elleni védelemre összesíti.

De most már nálamnál nagyobb szellemek beszélnek veled. Ott fog állani örök nyugalmad vártája Deák és Bathyányi sírcsarnokai mellett. Minő triumvirátus! Minő találkozása a nagy szellemeknek!

Te cipruslombot küldtél Deák rava talára s ez a cipruság találkozott azzal a babérszörnyvel, melyet Magyarország legszentebb élő nőalakja tett le a koporsóra. E két szimbólum találkozáva a megszentelt helyen, volt az eszmék, a nehéz idők expiaciója.

Aldottak legyenek e hamvak, melyek ez expiaciót hazatértükkel befejezték: áldottak a vér és könyáztatott haza földében! Soha se nyugtalanítsa álmaikat belviszály dobogása, balsors földrengése soha.

Aldottak legyenek az apához méltó fiúk, kik e drága hamvakat hazájuknak áadták, hogy ez az ereklje, mint az Islam Kaaba köve, ne a távol külföldön legyen megőrizve, hanem az ország szívében: hogy a ki hozzá zárandokol, ne a sivatagon, de a hazán vándoroljon végig s fejét a haza szívére hajtsa le.

De áldott legyen a testvérlelek is, ki e hosszú, küzdelmes élet szenvedéseit ön-feláldozó ápolással megnyitotta. És áldottak azok a hamvak, kikben e nagy lélek kedveseit életében elsírták.

Te magaddal vitted mindazokat, kik a szíved véréhez tartoztak, — midőn nem volt haza: — most ime visszahoztad őket magaddal, élve, vagy poraikban — a midőn van haza. Hazájuk lesz nekik e hon bizonnyal.

Lehetnek — fájdalom — vannak, kik a magyar nemzetnek ez általános kegyeletét, bizonyára bennünket nem ismerve, balra magyarázzák. De hát lehetne-e bizni egy nemzet lelkületében, mely el tudná tagadni igaz fájdalmát, mely elfelejtene halálját az iránt, a kinek tartozik vele?

A hála és a hűség két ikertestvérek.
A mely nemzet fiait így tudja tisztelni, az atyáit is tiszteli.
A mely nemzet alkotmányát kész védeni, az alkotmányának oszlopait is megvédi.

Amely nemzet halottait meg tudja ünnepelni, az a nemzet tudja az élöket is felmagasztalni, az osztja a halhatatlanságot és a dicsőséget.

Ugyanazon kardoknak egyik lapjára ez volt vésvé „Pro libertate!” — a másika: „Moriatur pro patria et rege nostro!” — s a mit a kardok éle a történelem tábláira fölirt, az mind dicsőség volt. — Ez után is az lesz.

Ez a gyász, mely a hazatérő hamvakat fogadja, a nemzet dicsőteljes pompája. E mélységes gyász éjszakájából fog felviradni hazánknak legszebb hajnala.

— — — — —
Én még nem tudok megválni e ravataltól.

Borongó lelke még egyszer visszatekint a multba.

Látom a nagy alakot akkor, a mikor legfényesebb volt. Azon az örökké emlékeztető júliusi ülésén az 1848-ki képviselőháznak, amelyen Kossuth felhívta a törvényhozást, hogy mentse meg a hazát s míg az meg lesz mentve, szüntessen meg önkebelében minden viszálykodást.

Most is lelkemben zúgnak Kossuth Lajos soha el nem felejthető végszavai e nagy jelenetben.

„Ha van e hazában sajgó kebel, mely orvoslásra vár, ha van kívánság, mely kielégítésre vár: szenvedjen még egy küssé e sajgó kebel s várjon még egy küssé e kívánság: ne függesszük fel ezektől, hogy a hazát megmentsük!”

És látom e szavakra az egész törvényhozó testet, mint egyetlen embert felállni és hallom rádörögni: „Megadjuk!”

„Adunk vért és vagyont a hazáért és elnémitjuk a fájdalomainkat!”

Magyarok!
Halljátok még egyszer Kossuth ez örök szavait! S legyetek oly nagyok, mint akkor voltatok! — Hadd visszhangozza tehát e ravatal Kossuthnak akkori mondata:

„Leborulok a nemzet nagysága előtt!...
... Vezess bennünket most, te halottaidban is óriás, e nemzeti nagyság felé.
Az örök hazában hirdessék nevednek emlékét a késő századok!”

Majd Gerlóczy Károly Budapest polgármestere a főváros nevében bucsúztatta el a nemzet nagy halottját.

E beszéd elhangzása után megindul az óriás temetési menet, vizzik az egyszerű fekete fejfát, mire az van írva: „Kossuth Lajos 1802—1894. Áldás, béke hamvaira.”

Képviselők, városatyák, főrendek, tisztviselők körül veszik a halottas kocsit, mintegy testőrséget képezve a nagy halottnak, ki negyvenöt évvel ezelőtt ugyane helyen tartotta bevonulását Pest városába, hol mint a kormány elnökét ujjongva fogadták a ma sirók és gyászolók elődei.

A menetet kilenc diszrendő nyitotta meg, nem azért, hogy rendet csináljanak, csak hogy előhírnökei legyenek a közelítő menetnek. Utánuk ment a küldöttek végtelen sora, Sárkány püspök, az ev. ref. papok száznál nagyobb számban, mellettük vidéki rabbikusok is. Csatlósok, lámpavivők és nyolc lovas előzi meg az 1848—49-es honvédeket, kik Péchy Tamással élükön követik utolsó útjára letört ideálokat. Utánuk Budapest fő- és székváros gyászba borított zászlója alatt a főváros tisztviselői s a halottas kocsi, követve Kossuth Ferencz és Kossuth Lajos Tódor által.

A kocsi mellett váltakozva haladnak országgyűlési képviselők és törvényhatósági tagok, kik a halottas kocsit öt-öt szalagját viszik. A kocsi után nagy mértékben számban jönnek a székes főváros törvényhatósági bizottsága, Pest-Pilis-Solt, Kis-Kun-vármegye törvényhatóságának, a magyar tudós akadémiának, az ország többi vármegyéi és törvényhatóságainak, Monok és Tállya zemplénvármegyei községeknek, az ügyvédi kamarának, a kereskedelmi és iparkamarának, az országos iparegyesületnek küldöttségei.

Két teljes órát vett igénybe a temetési menet kibontakozása.

Midőn a menetet az operaház előtt vonult el, az óriási közönség megrendítő gyászhangon énekelte, hogy: „Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos.” A Teréz-köruton meg az újságírók állottak össze és az „Ezik eső karikára”, majd „Tavaszi elmult a rózsának, lehullott a szép virága” kezdetű nóták éneklésével adtak kifejezést érzelmeiknek.

A temető előtt a budapesti polgárság kétezer tagból álló küldöttsége várta a menetet.

Bámulatot keltő volt az a rend, ami az óriási néparadatot vezette. Nem volt szükség hatóság felügyeletre, meg a rendezőségére se, mert maga a közönség önmagától tartotta fenn a rendet.

A temető kapujánál azonban óriási feladat várt a rendezőségre, mert mindenki óhajtott volna bejutni s midőn a gyászmenet bement a kapun, a kapubejárat keskenysége miatt olyan nagy torlódás támadt, hogy a küldöttségek összekeveredtek a nagy közönséggel s mint-hogy a kétszáz tagból álló rendezőség másként nem tudott rendet tartani, bezárta a kapukat, mivel több küldöttségi tag is künn rekedt a temetőből. A nagy torlódásban többen elájultak és könnyebb sérüléseket szenvedtek. Kevés idő alatt a künt rekedt közönség lecsendesülvén, a kapuk ismét kinyiták s a küldöttségi tagok a sir felé felvonultak.

Ugyanazon sirbort előtt, melybe egy nappal előbb Kossuth Lajosné és Kossuth Vilma hamvait helyezték örök nyugalomra, állott meg a halottas kocsi. Öreg 48-as honvédek álltak körül a sirt és két, dicső csatákat látott zászlót tütek a sirból kikerült hantokra.

A koporsó leeresztése előtt Horváth Sándor budapesti lelkész mondott gyász beszédet, — utána Péchy Tamás az 1848-49-iki honvédek nevében bucsúzott el Magyarországot egykori kormányzójától. Majd Justh Gyula a függetlenségi és 48-as párt elnöke mondott beszédet. A nemzeti párt nevében Horánszky Nándor, a magyar ifjúság nevében pedig Bottlik József szónokolt, végül a függetlenségi párt nevében Herman Ottó mondotta következő nagy feltűnést keltett beszédét:

„Kevés perc csupán és mindaz, a mi a legdicsőbb magyar férfun halandó volt, visszazsál a magyar földbe, édes anyánk méhébe.

Kossuth Lajost keblére öleli az ő hazája, a melyet ő oly híven szeretett, mint senki más, a melyért ő úgy dolgozott, úgy küzdött és szenvedett, mint senki más.

Ő tette szabaddá e földet; ő törte össze a jobbagyság rabigáját. A szolgából ember, a szabad emberből e hon polgára lett.

Ő bocsátotta a gondolatot szárnya szabadjára, a felszabadított ember díszére és jayára.

Ő szentelte föl a munkát, hogy az tisztelve s a köz javára áldás legyen. És az ő, nemes hévtől izzó szózata rázta föl a nemzetet százados tespedéséből.

Lángoló ihlete szülte az eszmét, mutatta fel a végcél, az egymást követő nemzedékek útját a messze jövőkbe.

Ő foglalta össze Mohács oldott kényét. Az egyetemes magyar nemzet az alap, a melyen él és fejlődik az ő alkotása.

Ő adta meg az önrendelkezés jogában a népek az őt megillető fenséget.

És mindezen túl a legdicsőbb vajjon mi?

A midőn a fél világ megrázkódott s az óra elkövetkezett az ő szózatára támadt fel a nemzet, az ő hívó szavára támadtak a semmiből a dicső szervezők, a hű társak, a hadverő seregek és vezéreik, kik megvívák a népszabadság legfenségesebb csatáit, hírül adva a világnak: „Él magyar, áll Buda még!”

Igy alkotta meg az ő lánglelke a nemzet legdicsőbb époszát, ösztönt adva benne késő nemzedékek lelkesedéseinek és nemes szenvedélyeinek, a melyek nélkül nincsen nemzeti lét!

Elég!

Magyar néped hálája, szeretete mind-ezekért örök; mélysége kihangzik a galambosz pór szavából, kinek Te „Kossuth apánk” voltál és az maradsz mindörökre.

És földi jutalmad? A számkivetés, hontalanság minden keserve, egy korcsosuló nemzedék halátlansága volt!

Dicső vezér! nagy volt az életed, nagy volt halálad és nagyok azoknak tanúságai!

Te visszatértél némán, csöndesen, s egy egész nemzet felzokog, hogy elvesztett.

Es sirodból, mely egybeforrasztja a nemzetet a balsorsban és fájdalomban, mégsem kelhet ki a kiengesztelődés pálmája.

Nemzeted pedig hitt a végső kiengesztelődésben, várta, hogy ravatalodon megjelen a ciprus-ág! hiába hitt, hiába várta!

A nemzet nemes, engedelkeny lelkülete hiába borította egykoron a kiengesztelődés fátyolát a népszabadság hőseinek és vértanúinak Golgothájára!

Nincs viszonzás, nincs és nincsen!

Es ez a végzet! Hatalmas nemzetségek és nemzetek történelmi végzete!

Látnoki ihleted megmutatta Neked a jövőt, méhében a vajudó kitöréseket, a melyek jönni fognak, mert jönniök kell!

És ezért áll szavadnak igazsága; Te

mondád: „Ha majd eltemetnek, akkor feltámadok siromból és akkor a Kossuth név nagyobb hatalom lesz, mint valaha.”

Igaz. Ez úgy lesz, mert másképp nem lehet.

Temessenek a Cheopsz romjai alá, döntsek sírodra Ázsia eget ostromló őshegységeit, mindhiába: Te fel fogsz támadni! És midőn nemzeted sorsa dűlőre jut, dicső neveddel száll majd síkra a szabadság, egyenlőség és testvériség szent nevében, a haza függetlenségeért és önállóságáért.

Es megmozdul minden hant, feltámadnak a népszabadság legendái, dicső vezére — feltámad mind és minden.

Egy egész nemzettel borul le előtted hű követőidnek, a függetlenségi pártnak táborá, mely ide állította igaz hivat, hogy bucsut mondva, áldja meg szent hamvait.

Legyenek áldva mindörökre.”

A koporsó leemelése alatt Egressy gyönyörű gyászdalát, „Mért oly borus, oly néma a sereg”, énekelte a budai daldárda.

A temetés bevégeztével sem ürült ki a temető. Egész nap Kossuth Lajos sirjához zárandokolt az ország közönsége és a kik jöttek, leborultak a még jeltelen sirra, megcsókolták a hideg követ és csak nehezen váltak meg a helytől, hol nemzetünk történelmének utólérhetlen alakja, a magyar nemzet ujáteremtőjének porai alusszák az örök álmot.

Szilágy-Somlyón.

Szilágy-Somlyó város is nagy kegyelettel és az elhunyt nagy hazafihoz méltó gyászszal ünnepelte meg április első napját, Kossuth Lajos temetését.

Már a harangozás megkezdése előtt valláskülömbőség nélkül óriási néptömeg lepte el a református templom környékét, úgy hogy mire a templomajtó kinyitották, a nagy tömegben át alig volt képes behatolni a városi képviselő-testület, élén Hegedűs Sándor helyettes polgármesterrel, — a nőegylet Somogyi Kálmánné vezetése alatt, az ipartársulat, a csizmadia ipartársulat, iskolák, kaszinók, egyletek, társulatok, Deák Péter színigazgató társulata összes személyzetével, stb.

A tágas templom zsúfolásig megtelt s Gyenge József kántor vezetése alatt alkalmlilag alakult férfíkar által előadott „Mért oly borus, oly néma e sereg” gyász karének elhangzása után könybe borult szemekkel hallgatta meg Jakab József ref. káplánnak lélekemelő, valóban rendkívül megható szép gyászimáját.

A gyászünnepen többen voltak jelen izraelita polgártársaink közül is.

A temetés napján Szilágy-Somlyó városa teljes gyászt öltött magára, a házakról gyászlobogók lengettek s több ház homlokzata gyászposztóval volt bevonva s Kossuth Lajos arcképe több helyen gyászfátyollal s babékoszorúval körítve volt kitéve.

Ördögluton.

A Meszes alján lévő ev. ref. körlelkészhez tartozó összes községek hívei szép, de gyászos ünnepélyre gyűltek össze f. év április hó 1-én Ördögluton községében, hol isteni tisztelet megkezdése előtt a paplaknál keblü tanácsü gyűlés volt, hol elnöklő körlelkész rövid, de megható szavakban esetelte azon gyászt, mely a magyar hazánknak összességét érte.

Eme rövid bevezetés után a keblü tanács elhatározta, hogy a Meszes-ajli ev. ref. hitfelekezethez tartozó polgárok Kossuth Lajos nagy hazánkfianak elhalálozását jegyzőkönyvileg örökítik meg.

Ezután egy a keblü tanács tagjai, mint a körlelkészhez tartozó községek-ből egybegyűlt hívek — testületileg vonultak fel a körlelkész vezetés alatt a templomba, hol gyászba öltözött nagy közönséggel volt telve a templom.

A körlelkész — egy pár zsoltár el-éneklése — után — a gyászba vont szószékbe lépett fel, — melynek homlokzatán Kossuth olajfestményü arcképe — gyászfátyollal szegélyezve és borítva volt, — s ott egy megható imát mondva, melynek hatása alatt a jelenvolt közönség egészen átérezkenyült, s ezután a „Miatyánk-nak” áhitatos elmondásával, „Mózes XXXIV. r. 5. 8. versét idézve megkezdte a a gyászzónoklást, mely az összes jelenlevőket több ízben könyyes szemekkel látta el. Beszéde oly hatást gyakorolt, hogy nem maradt egyetlenegy hallgató is, kinek szívében és lelkében a fájdalom érzete külsőleg is nyilvánult volna. Az ördögluti templom, valamint a körjegyző irodái helyisége gyászlobogóval volt díszítve, melyek mindenike hirdette azt, hogy a magyarság

eme exponált helyén is él ama tisztelet heve, mellyel Magyarország összessége adózott e napon.

Szilágy-Csehben.

Szilágy-Csehben Kossuth Lajos temetése napján impozáns módon nyilvánult a kegyelet nagy hazánkfia elvesztése felett. Valóságban hullámozott a nép a ref. templomba, a hova a testületek gyászlobogójuk alatt vonultak. Benkő Albert ref. s. lelkész könyekig megható gyönyörű beszédben méltatta a legnagyobb halott érdemeit. Majd Bardocz Pál áll. isk. igazgató vezénylete alatt a dalegylet több gyászdalt énekelte. Onnan a néparadat az izr. imaházba vonult, ahol Klein Salamon főrabbi röviden bár, de szívhez szólóan magasztalta Kossuth Lajos érdemeit. — Sz.-Cseh képviselőtestülete táviratilag is kifejezte részvétét, valamint Budapest a temetésen dr. Bartha Lajos, Lengyel Lajos, Molnár Miklós, Pojlák József és Tráger Károly küldöttséggel képviseltette magát.

Szinészet.

Az elmúlt hét a „Suhan cz” minden ízében sikerült előadásával vette kezdetét. Deákné játszotta a címszerepet, gyönyörűen énekelte, egyes részeket ismételnie kellett, s kedves játékaért is több ízben zajos tapsokat kapott. Zoltán Olga szintén csinosan játszott.

Az előadás sikerét Deák, Sárközi Árpád, Balog István egyaránt segítették elő. Kompolti mint Morien tábornok egyik legjobb alakítását mutatta be.

Pénteken a „Peleskei nótárius” került színre, fél helyárák következtében telt ház előtt. Szepesi G. a címszerepben nagyon jól játszott. Földvári Marika a Tóti Dorka szerepében dicséretet érdemel.

Szombaton a „Szultán” adatott. Dacára, hogy ez operett szinészeink közelebből is játszották, meglehetősen közönség nézte végig az előadást. Magáról az előadásról nem lehet mondani, hogy a legsikerültebbek közé tartozott volna, ámbár egyes részeiben jobban sikerült az előbbinél. Zoltán Olga a Roxelláne szerepében sokkal jobb eredményt ért el, mint elődje, Deák Péter mint Ali szintén jó volt. Balog I. a rettenetes Bimbasi szerepében újból kitűnő alakítást mutatott be. D. Vilád Gizellának azonban több akadályllyal kellett megküzdnie, mivel bevolt rekedve, de ennek dacára a kar-nagy gyakorlatlansága miatt csaknem az összes énekrészeket nekie kellett vezetni.

Vasárnap a nemzeti gyász miatt a színház zárva maradt.

Hétfőn az „Ing y e n é l ö k” népszinmű került színre. Deák Péter kouplettjeit több ízben megismételtették.

Kedden a Szepesi Gusztáv jutalomjátékaul „A l e n g y e l z s i d ó t” adták. Mathis szerepében a társulat ügyes tagja Szepesi Gusztáv kitűnően játszott és a közönség részéről sokkal nagyobb érdeklődést érdemelt volna, mint a milyenben részesült, mert az előadás csaknem üres ház előtt folyt le. Hiába! hasztalan írják ám ki a színlapra, hogy „itt először” ha nem igaz, megbosszulja magát az erőltetés.

Nyilvános számadás.

Néhai Nagy László ev. ref. esperes-lelkész síremlékének felállítására alólírott gondnok kezéhez befolyt adományok összege a következő:

Báró Bánffy Dezső országgyűlési képviselő 50 frt, — Frankovics Ignác 20 kr, Herskovits Lajos 20 kr, Königstein Márton 20 kr, Hirschman Izsaák 2 frt, Friedman Jakab 20 kr, Rosenberg Mór 20 kr, Grünberger Márton 1 frt, Kiss Lajos 20 kr, Kaszay Lajos Zilah 20 kr, Wargha János Zilah 10 kr, Lmeyerbol M. Zilah 50 kr, K. Kovács István Zilah 1 frt, Kovács Lajos Zilah 50 kr, Papp Ferenc Zilah 20 kr. Somogyi Béla 1 frt, Kabos Zoltán Zilah 20 kr, Dombi József Zilah 20 kr. Elekes Károly Zilah 1 frt, Álgya Miklós Zilah 1 frt, Csák Aladár peéri pap 5 frt, Bartha Dezső tasanádi pap 1 frt, id. Dulka Elek Tasnád 1 frt, ifj. Dulka Elek Tasnád 1 frt. Dulka Kálmán Tasnád 1 frt, Nagy Sámuel Tasnád 50 kr, Jakó Sándor Tasnád 50 kr, Nagy István Tasnád 10 kr. Weoprémi Ferencz Tasnád 20 kr, Vig István Tasnád 20 kr. Fenyődi István Tasnád 10 kr, Papp György Tasnád 50 kr, Szabó Jenő ákos, gyűjtőívet nem kaptam 10 frt, Gyurkó József 1 frt, Pataky József 1 frt, Bágy Sámuel 50 kr. Klammer Adolf 1 frt, a varsolci ev. ref.

egyház 1 frt, Szász Ferenc Zovány 1 frt, Récsi Miklós Zovány 1 frt, Lengyel Ferenc Zovány 1 frt, Luer Ferenc 50 kr, Kovács János Zovány 1 frt, Szakács István Zovány 50 kr, Molnár Miklós Zovány 1 frt, Keeskemény Kálmán Zovány 1 frt, Barabás Lajos Zovány 50 kr, Daink János Zovány 50 kr, Molnár Miklós Zovány 40 kr, Kiss Pál Zovány 1 frt, Versényi Miklós Zovány 50 kr, Kenderesi Lajos Zovány 50 kr, Mátéka József Búrgезд 1 frt, Nagy Zsigmond Búrgезд 10 kr, Jelentsik Károly Búrgезд 10 kr, Orosz Sándor Búrgезд 10 kr, Szabó Sándor Búrgезд 50 kr, a búrgezdí egyház Búrgезд 2 frt, a szilágy-paniti ev. ref. egyház Panit 1 frt, Fény József, Panit 1 frt, Sebes Antal Panit 25 kr, Pósalaki Laura Panit 25 kr, id. Domokos György Panit 10 kr, Fis Dur Panit 10 kr, Domokos János Panit 10 kr, Arelei János Panit 30 kr, Dák Miklós Panit 15 kr, Ilyés András Panit 10 kr, Andai Mihály Panit 20 kr, Bányaí László Panit 20 kr, Egrei György Panit 20 kr, Kövendi József Panit 10 kr, Almási Péter Panit 10 kr, Ilyés István Panit 10 kr, Hempel Lajos Panit 20 kr, Orosz Miklós Panit 10 kr, Deák Miklós Panit 20 kr, ifj. Tény Sándor Panit 10 kr, Gombos Ferenc Panit 10 kr, perecseni ref. egyház 2 frt, Kiss Károly Zilah 30 kr, Hosszu Lajos Zilah 30 kr, Csungur Gyula Zilah 30 kr, Bikfalvy István Zilah 1 frt, Zoványi egyház 2 frt, Patay Lajos 1 frt, Katona Sándor Peér 20 kr, Vasvári Zsigmond Peér 20 kr, Séraji József Peér 10 kr, Kovács József Peér 10 kr, Szabó János Peér 10 kr, Morvai Miklós Peér 10 kr, Szombathy Károly Peér 50 kr, Varga Sándor Zilah 1 frt, Szeőke Bálint Zilah 1 frt, Kiss Ernő Zilah 1 frt, ifj. Orbán Bálint Zilah 1 frt, Bíró Ferenc Zilah 1 frt, Molnár Lajos Zilah 1 frt, dr. Leurma Zsibó 20 kr, Mezey Károly Zsibó 20 kr, ifj. Nagy Sándor 50 kr, Veress Sándor 1 frt, Fábian Dániel, ref. pap 1 frt, Székely Árpád ref. s pap Sz. Cseh 50 kr, Farkady Sándor Sz. Cseh 50 kr, Lőrinczy Ferenc Sz. Cseh 50 kr, Halmágyi Kálmán Sz. Cseh 50 kr, Bovozo Károly Sz. Cseh 1 frt, Mezey Mór Sz. Cseh 1 frt, ev. ref. egyház Sz. Cseh 1 frt, Gáll János 50 kr, Bikfalvi András 1 frt, Rác Gyula 1 frt, Szellő István 50 kr, Weinberger Kálmán 1 frt, Gál Lőrinc Kraszna 1 frt, Lengyel István Kraszna 1 frt, Lázár Géza Kraszna 1 frt, Belle Gyula Kraszna 50 kr, Nagy Domokos Kraszna 1 frt, Erdődy László 1 frt, kémeri ev. ref. egyház 1 frt, Vince Ödön kémeri pap 2 frt, Kiss László Sz. Cseh 1 frt, a timár ipartársulat Zilah 1 frt, Vince Károly Zilah 1 frt, Osetnek István Zilah 1 frt, Nagyalu községe 2 frt, Kovásznai Ákos nagyalusi jegyző 1 frt, Barbolovics Alimp 2 frt, Balló János 20 kr, Telegdy Márton 20 kr, dr. Kálmán Ignác 1 frt, Jolbej József 50 kr, a krasznamegyei takarékpénztár 20 frt, Viski János Zovány 1 frt, Brüll Sámuel 1 frt, Klein Ferenc 1 frt, Veres Sándor 1 frt, Rác Mátyás 1 frt, Kedves György 1 frt, Porjesz Sámuel 1 frt, Rosenberger Sámuel 30 kr, Récey Lajos Sülelned 3 frt, Glück Áron 50 kr, Keller Ferenc 50 kr, Lövy Benjámin 1 frt, Preiser Simon 50 kr, Swartz Ignác 30 kr, Hegedüs Sándor 1 frt, Várady Zsigmond Nagy Várad 5 frt, Tamko Bertalan 5 frt, Kerekes Sándor tanár Zilah 2 frt, Simó Ferenc Nagyalu 1 frt, dr. Böckel Béla Nagyalu 1 frt, Nagy Ferenc Nagyalu 3 frt, Surányi Gyuláné 1 frt, Hosszu Ákos 1 frt, Cserey Károly 50 kr, Auman Antal 50 kr, Szénási Miklós 1 frt, Somogyi Eszter Nagy-Enyed 1 frt, Neményi Ambrus Budapest 5 frt, özv. báró Bánffy Györgyné 10 frt, Egy nagyalusi 1 frt, Halliarszky Samu 3 frt, Benkő Pál 50 kr, Lengyel Ferenc 30 kr, Szabó Ferencné 15 kr.

Elszámolás a befolyt eddigi adományokról: Gyűjtő-iv szétküldési bélyegre 2 frt. Takarékpénztári könyv 10 kr, 50 drb. postabélyeg a még hátramaradt gyűjtőivre 50 kr. Bölöni Sándornak a gyűjtőiv kinyomásaért 7 frt. Az összes kiadás tehát: 9 frt 60 kr.

Bevétel a felsoroltak szerint 227 frt 40 kr. Kivonva a kiadás összegét 9 frt 60 kr. Késpénz maradvány 217 frt 80 kr.

Tehát tiszta bevétel a Krasznamegyei takarékpénztárban elhelyezve összesen 217 frt 80 kr. Eddigi kamat 2 frt 26 kr, összeg 220 frt 06 kr.

A 220 frt 06 kr. addig begyűlt pénz összeg a Krasznamegyei takarékpénztárban 8509. sz. a betétkönyvecské mellett "Nagy László síremléke" címen kezeltek.

Mélyen tisztelt közönség!

Nagy László néhai ev. ref. espere, városlakos és egyházának kitűnő fia, oly elvéihetetlen érdemeket szerzett magának a vármegyében, hogy az eddig begyűlt összegből emlékének megfelelő sírkövet beszerezni alig lehet, s miután a gyűjtőivok nagy része még mindeddig nem érkezett be, úgy hisszük, hogy a gyűjtést befejezettnek tekinteni nem lehet; ugyanazért tisztelettel

kérem mindazokat, kik a Nagy László síremlékre gyűjtőívet kaptak, de azt mindeddig be nem küldték, hogy az ívet — tekintettel arra, hogy azzal, ha üresen érkezett is beszámolni kötelességemben áll, — esetleg üresen is mielőbb alólírott kezéhez beküldeni méltóztatassanak.

A bejövő összegekről a "Szilágy-Somlyó" f. évi június 7-iki számában fogom végszámadásomat közzé tenni.

Addig is fogadják a nemes keblü adózók mély köszönetünket.

Kelt Sz.-Somlyón, 1894. április 2-án.

Nagy Ferencz,
ev. ref. gondnok, mint a gyűjtéssel megbízott.

Kossuth szobor.

Lapunk szerkesztőségéhez Kossuth Lajos nagy hazánkfiának emelendő emlékszoborra begyűlt:

1) A "Szilágy-Somlyó" szerkesztősége 5 frt — kr.
2) Özv. Varga Andrásné sz.-nagyalusi gyűjtőivén adakoztak: Varga Andrásné 1 frt, Kovács Lászlóné 1 frt, Steiner Baruch 50 kr, Fülöp F. László 20 kr, Nánási Vincze 50 kr, Major István 30 kr, Szilágyi István 40 kr, Deák A. András 10 kr, Fazakas F. János 10 kr. 4 frt 30 kr.
Összesen 9 frt 30 kr.

Különfélék.

— Mai számunkhoz negyedév hírdetési melléklet van csatolva.

— Április hó elején új évkönyv kezdődvén, felkérjük olvasóinkat, hogy előfizetéseiket megújítani szíveskedjenek.

— Kinevezések. Az igazságügyi miniszter Barra Károly szilágy-csehi aljárásbíróvá, Asztalos Károly polg. iskolai okleveles rajztanítóvá a közoktatásügyi miniszter a szegedi áll. polgári iskolához segédtanítónak nevezte ki.

— Kossuth Lajos temetésén Szilágy-Somlyó várost Gencsy Sándor polgármester vezette alatt Bartha Endre, Somogyi Kálmán, id. Páskuj István, Láng Sándor, Gámeny Lukács, Kriszt Sándor, Benkő Pál, Szabó Zsigmond tagokból álló küldöttség képviselte. A küldöttség fehér és kék színű szalaggal átfont gyönyörű koszorút helyezett a ravatalra. A temetés után pedig a gyászoló Kossuth-családnál is tiszteltet a küldöttség, mely alkalommal Bartha Endre intézett Kossuth Ferenczhez meghatóan szép beszédet.

— Fősorozás a sz.-somlyói járásban március 30. és április hó 2. és 3. napjain az alábbi eredménnyel lett megtartva: Előállított összesen 433 hadköteles, ebből besoroztatott az ujone jutalék javára 104, a póttartalékba 50. Visszahelyezett 176, a fegyverképtelennek bizonyult 57.

— Színházunk jövő heti műsora. Csütörtökön Pintér István ujonnan szerződöttet baritonista fellépével "Rip van Winkle" operette. Pénteken "Szép Ilina" népszimű. Szombaton D. Vlád Gizzella jutalomjátékban a "Czigánybáró" operette. Vasárnap "Lumpácius vagabundus" énekes bohózat. Hétfőn fél helyárrakkal a "Sárga csikó." Kedden utolsó előadásban a Deák Péter jutalomjátékban "Stern Izsák a házaló zsidó." Ezzel a társulat búcsút vesz városunktól s tíz előadásra Tasnádra távozik. Igéretet tett azonban Deák igazgató, hogy a színházokban hirdett ujdonságokat elő fogja adni. Ezért három előadásra ismét vissza fog térni a társulat, mikor is színre fognak kerülni: "A kis alamuszi," "Czite-rás" és "Három testőr" kitűnő ujdonságok, melyekre az igazgatónál már most is lehet előjegyezni.

— Küldöttségek Kossuth Lajos temetésén. A magyar nemzet nagy halottjának, Kossuth Lajosnak, Budapestén végbement temetésén Szilágyvármegye is küldöttségileg vett részt. A szomorú alkalommal, mint a vármegye küldöttei Domby Károly árvaszéki elnök vezetése mellett Neményi Ambrus, Szemere Huba, Heley János (kéviselők), Somogyi Kálmán, Sántha Dezső, Lőrinczy György, Kiss Lajos, Góger László, Dull László, Petri Mór, Moni Gyula és Bécsér János vettek részt. Zilah város szintén küldöttségileg osztozott a közös gyászban. A küldöttség vezetője Péntek Farkas polgármester, tagjai: Balogh Károly, Kiss Ernő, Vincze Albert, Reszler Adolf, dr. Both István, ifj. Máthé Ferencz, Seres Samu, Molnár Lajos, Bari István, Főnyad Bálint, Csánek István.

— Eljegyzés. Sántha Dezső, tasnádi ügyvéd leányát, Evelint, március hó 27-ikén eljegyezte dr. Falussy Árpád, fővárosi ügyvéd.

— Az ünnepontok. A hazafias gyászban osztozni akart a zilahi törvényszék két bírójá, s csatlakozni akart ahhoz a deputációhoz, mely Zilahról a város, az egyház és a kaszinó megbízásából koszorút helyezett a legnagyobb magyar ravatalára. Szeőke Bálint, a zilahi törvényszék elnöke, a kiről köztudomásu, hogy a hol kormányérdekekről van szó, még az erőszakoskodástól sem riad vissza, s kit ezért felebbvalói kedvelnek, rögtön magához hivatta a két hazafias bírót és megtiltotta nekik a temetésen való részvétet, hivatkozva az igazságügyminiszternek olvasóink előtt már ismeretes rendeletére. A két bíró erre kijelentette, hogy felsőbbségük parancsának engednek, s mint küldöttségi tagok nem vesznek részt Kossuth temetésén, de egyuttal férfias önérzettel tudatják elnökükkel, hogy, mint magán emberek, már előzőleg kieszközölt szabadságukat arra fogják felhasználni, hogy feljönnek Budapestre, s a mihez minden magyarnak joga van: ők is részt vesznek a temetésen, mert hiszen az ilyen minőségben való részvétet a miniszteri rendelet sem tiltotta, s nem is tilthatja meg. A törvényszéki elnök erre azzal felelt, hogy a debreceni tábla elnökétől távirati uton kieszközölte, hogy a két bírónak már előzőleg engedélyezett szabadságát vonja vissza — hivatali érdekből. E hirt a "Magyarország" után fenntartással közölte, mert nem tudók törvényszéki elnökünkről föltételezni, hogy hivatalos hatalmát ilyen alacsony elbánásra tudná fölhasználni.

— Kormányképviselő. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter a zilahi főgimnázium folyó évi érettségi vizsgálatához kormányképviselőül Szőcs Farkas budapesti főiskolai ny. r. tanárt nevezte ki.

— A szilágy-somlyói Kaszinó folyó évi április hó 8-án d. u. 3 órakor kezdődőleg évi rendes közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1) Igazgató jelentése a Kaszinó 1893. évi állapotáról. 2) A választmány 1893. évi jegyzőkönyveinek átvizsgálása. 3) 1893. évi pénztárnoki számadás. 4) 1893. évi könyvtárnoki számadás. 5) A március 15-iki ünnepélyre vonatkozó választmányi jelentés és javaslat. 6) A városból eltávozott tagok iránti választmányi előterjesztés. 7) Többször régi követelések behajtása iránti intézkedés. 8) A választmány jelentése a hírlapok elárúsítása tárgyában. 9) Tarpai Miklós fellebbezése a választmány 41/1893. számú határozata ellen. 10) A részvénydíj megállapítása 1894. évre. 11) Költségvetés 1894. évre. 12) Indítványok. 13) Igazgató, aligazgató, pénztárnok, jegyző és 4 választmányi tag választása. 14) Számadás vizsgáló bizottság választása. 15) Jegyzőkönyv hitelesítésére bizottság kirendelése.

— A krasznai "olvasó egyeslet" is osztozik a nemzet mély fájdalomában, hontalan nagyfiának elhunytával. Egyhangu határozatával kimondotta, hogy: 1) Kossuth emlékért jegyzőkönyvileg megörökíti. 2) Szobrára tetemes összeggel aláírást nyit. 3) Képt az egyeslet részére megszerzi. 4) A dícsőült fiahoz részvétiratot intéz. Az önkéntes tüzoltó-egylet is gyászol. Lengyel István főparancsnok 14 napi gyászt rendelt el. A község is kifejezi mély kegyeletét. Kossuth gyászemléknapot tart, melyről a polgárság falragaszokon leendő értesítve. A dalárok gyászadalokat és a hymnust, szózatot fogják énekelni. A községben az ünnepély befejezéseig a gyászlobogók kinn maradnak.

— Baleset. Józsa János zoványi körjegyző olyan szerencsétlenül borult fel kocsi-jával egy országot széli porond halmon, hogy jobb kezére eltörtött. A sérült kart gyors orvosi segély érvén, már pár hét múlva valószínűleg használhatja.

— Krasznán a sorozás március hó 27, 28 és 29-én tartatott meg. A község megélénkült. Egész nap hallatszott a hadkötelek sirva-vidágó nótájuk. De el kell ősmerni, hogy ezen is meglátszott a nagy nemzeti gyász. Az éktelen ordítás és rikkantás sehol halható nem volt. A 3 korosztályba be lett a járás területéről hiva 465: I. korosztályban 83: II. korosztályban 24; III. korosztályban 48, s így összesen alkalmasnak találtatott 155 esküdött a császár és királynak hűséget. Ha ezt vesszük mérvadónak, úgy eiesik azon nézet, hogy satnyulunk, mert a katona alkalmasok egészséges testszervezete mást igazol.

— Meghívas. A "Szilágyvármegyei rabsejélyező egyeslet" összes tagjait a folyó 1894. évi április hó 8-án d. e. 10 órakor Zilahon a királyi törvényszék polgári tanács-termében tartandó rendkívüli közgyűlésre ezennel összehívom, s megjelenésre a t. egyleti tagokat tisztelettel felkérem. Tárgyak: 1) Elnöki megnyitó. 2) Tisztújítás. 3) Indítványok, melyek az alapszabályok 13. §-a értelmében legalább 3 nappal a közgyűlés előtt az elnöknek bejelentendők; ké-

sőbb, vagy épen a közgyűlés folyamán előterjesztett indítványok, — ha csak közgyűlés azonnali tárgyalásukat ki nem mondja — a legközelebbi közgyűlésre tűzetnek ki. Zilah, 1894. április 1. Szeőke Bálint, kir. törvényszéki elnök, mint a Szilágyvármegyei rabsejélyező egyeslet elnöke.

— **Nyers selyem Bastruhákra** alkalmas kelméket öltönyöknék 9 frt 50 krért és jobb fajtájukat is — valamint fekete, fehér és színes selyemkelméket méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, kockázott, csikozott, mintázott és damaszolt stb. minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szín s árnyalatban) szállít: postabér és vámentesen a privátmegrendelők lakására HENNEBERG G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— Az "1848—49-iki magyar szabadságharc története" című illusztrált válatból most jelent meg a 9-ik füzet. Graza György e füzetben az első független magyar miniszterium tagjának élet és jellemrajzát mondja tömör rövidséggel. E füzet értékét nagyban emeli az 1849-iki szükségpénzek hű fascimileiben való közlése. Igen szép Andrassy Gyula gróf 1848-iki arcképe is, a mely eddig még sehol sem jelent meg. A képek beosztása a következő: A szabadságharc hírlapjai. — Mészáros Lázár, az 1848-iki hadügyminiszter arcképe. — A pesti rendőrség jelvénye 1848-ban. — Honvédszázló szentelés. — Kossuth-bankó. — Rozsnyó városi szükségpénze 1849-ben (6 ábra). — Windischgrätz felfalja a szabadság bajnokait (gunykép). — A Zichy-uradalom szükségpénze 1849-ben. — Ung és beregmegyei sobankó 1849-ben. — A zempléni Hegyalja szükségpénze 1849-ben. — Andrassy Gyula gróf 1848-ban. — Losonc város szükségpénze 1849-ben.

— **Négy regény**, nyolc novella és a világirodalom költészetéből kiválasztott egész csomó vers jelent meg eddig a "Regény-Szalón" füzetében. Különös nyomatékkal hangsúlyozzuk ezt most, a midőn a Zempléni P. Gyula által szerkesztett e kitűnő és rendkívül elegáns folyóiratnak előttünk fekvő 8-ik számával a második évkönyv kezdődik. A "Regény-Szalón" legközelebbi számában kezdődik Spielhagen Frigyesnek "A ki kettőt szeret" című nagyszabású regénye. Ujjonnan belépő előfizetők az összes eddigi számokat megkaphatják és mutatványszámokat is ingyen és bárhova szívesen küld a kiadóhivatal Budapestén, VIII., Népszínház-utca 26. szám.

Felelős szerkesztő és kiadótlajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

(Nyilttér. *)

Bizves megfigyelésre.

Miután sörpalack címkémmel (vignéta) visszaélések történnek, úgy hogy azok palackaimról leáztatva, más gyártmányu, olesőbb sörrel telített palackokra ragasztatnak, szükségesnek látom ezen körülményre a t. fogyasztó közönséget figyelmeztetni és kijelenteni, hogy söröm csak akkor valódi Dréher-féle, ha a sértetlen dugaszon "Dréher Antal sörfözde" beégetve van. Egyedüli raktár Szilágy-Somlyón Termény-tér, Nuszbaum Jakabnál létezik, ahol erre a célra a mai kor-nak legmagasabb színvonalán álló pinceberendezéssel egybekötött jég-házzal és felszereléssel létesítettett.

Dréher szilágy-somlyói sörraktára.

3—6

*) Ezen rovat alatt közölttekért a felelősség a beküldőt terheli. Szerk.

HIRDETÉSEK.

207—894. bv. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó közhírré teszi, miszerint néhai özvegy Halmágyi Lászlóné, szül. Hofman Karolina hagyatéki leltárában 1—371. tételek alatt felvett házi butorok és öltönyök a sz.-somlyói kir. járásbíró-ság 1765/1894. psz. végzésével nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverés megtartására a f. évi április 13, 20 és 27-ik napjai Sz.-Somlyón néhai Halmágyi Lászlóné, szül. Hofman Karolina templom-utcai lakásán, mindég d. e. 10 órai megkezdéssel tűzetik ki határidőül, miről a venni szándékozók a 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ra való figyelmeztetéssel meghívotnak.

Kelt Sz.-Somlyón, 1894. április 3.

Virág László,
bíró-sági végrehajtó.

Uj. PÁJER JÓZSEF

DEBRECZENBEN.

Üzletemet ugyan e házba, a szeglet helyiségbe
teszem által.

A költözködés előtt az összes raktáron levő árukat, a megkönnyítés végett

LESZÁLLÍTOTT ÁRON ÁRUSÍTOM KI.

Ugymint: Ét-, tea-, kávé-, mocca- és mosdó-készletek.

Asztali- és függő-lámpák villany-égőikkel.

Üvegből sör-, bor-, lükör-készletek.

Kina ezüsből disztárgyak, evőeszközök.

Fa- és bádóg-tálcák. — Faldiszek.

Virágvázá, dísz asztalok, figurák, ampletek, stb. stb.

10-12

Maradok tisztelettel:

Uj. PÁJER JÓZSEF.

Uj üzletág,

belügyminiszteri engedéllyel, a melyen eddig még nem volt Debreczenben!

DROGUERIA

gyógyfűszer és illatszer üzlet.

Gyógyszerek, állatgyógyászati cikkek, fertőtlenítő és kötszerek,
első és egyedüli nagy raktára.

Angol, francia, német illatszerek, arcüditők, hölgyporok, gyógy és
pipere szappanok, szoba-illatok, illó olajok, szájvizek, fogporok, fogpé-
pek és fogkefék, likör-esszenciák,

gyermek-tápszerek,

fürdő célokra használandó cikkek és rovarirtó szerek.

Illatos porok, hajfestő, hajnövesztő és szőr-irtó szerek, peccát-
tisztítók, vaselin, vértisztító teák, hajkenőcsök, glicerín készítmények,

bajuszpedrók.

Gyógycukorkák, szivacsok, tyukszemirtók, selyem- és szövetfesté-
kek, csukamáj-olaj, üdítő és köszvény folyadékok.

Vegyészeti készítmények ipari célokra.

Cognac, rum, tea, kávé, cacao, csokoládé és gyógyborok. — Padló-
festékek, beeresztő szerek puhapadlók és parkéták számára stb.

Szóval, mindennemű gyógyászati és a háztartás körül nélkülözhe-
tetlen cikkek **legolcsóbb beszerzési forrása.**

Vegyszereimet, ugyisintén egyéb cikkeimet, a legelső gyárakból szereztén be
— azok tisztaságáról, jóságáról, minden tekintetben első rendű minőségéről ke-
zeskedem.

Debrecen, Kereskedelmi akadémia palotában, a nagytemplom mellett.
FRANCISCS VINCZE.

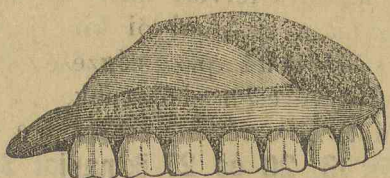
ELADÓ

egy három éves — a szilágy-somlyói
járás bikavizsgáló bizottsága által bé-
lyegezett — erdélyi fajta, igen szé-
pen kifejlődött

Penyészbika

Megtekinthető Kémeren Bö-
löní Sándor gazdaságában.

FOGAK, FOGSOROK,

rágáshoz használhatók, légnyomás,
vagy rugóval, 10 évi jótállással, —
fogtömések csakis finom anyaggal ké-
szítetnek

Körösy Kálmán

fogásznál Sz.-Somlyón.

8-10

„THE MUTUAL“

new-yorki életbiztosító társaság.

Tisztán kölesönös.

Alapított 1843-ban.

Részvényesei nincsenek.

A „Mutual“ bevételei 50 éves fennállása óta:

Díjak	2,355,186,512 frank.
Házbérek, kamatok és nyereségek	707,489,050 frank.
Összesen	3,062,675,562 frank.

Ugyanez időszakban visszafizetett a Mutual biztosítottjainak:

Esedékessé vált biztosítások, életjáradékok és visszavásár- lások fejében	1,351,464,277 frankot.
Nyeresényekért	443,697,213 frankot.
Összesen	1,795,161,490 frankot.

Azonkívül 907 millió frankra rugó biztosítéki alapot gyűjtött biztosítottjai
javára, melynek egy részét a teljesen tehermentes 78 millió franknyi külön nye-
remény-tartalék képezi.

ERDÉLYRÉSZI ALIGAZGATÓSÁG,
KOLOZSVÁRTT.

5-52

Egyedül csak „ZACHERLINT“ kérjenek,

mert ez a leghatásosabban és leggyorsabban ölo rovarpor

bármiféle rovar teljes kipusztítására!

Mi bizonyíthatná inkább erejét és jóságát, mint azon eredmény, melyet rop-
pant elterjedtségével elért. Ugy hogy semmiféle más rovarpor nincs, melyet a
ZACHERLIN legalább tizenkétszeresen felül ne múlva elterjedtségére nézve.

Azért is mindenkor lepecsételt üveget kérjenek és egyedül olyat, mely a
„Zacherl“ névvel el van látva. Minden más értéktelen hamisítvány.

Az üvegek ára 15, 30, 50 kr, 1 frt, 2 frt. A Zacherlin szóró 30 kr.

Kapható: Szilágy-Somlyón: Fábry Józsefnél. — Tasná-
don: Dulka Eleknél. — Zilahon: Bikfalvi Testvérek, Terge József
és Widinszky Lászlónál.

2-8

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

V-ik ÉVFOLYAM.

A HÉT

V-ik ÉVFOLYAM.

Politikai és irodalmi közlönyre.

Szerkeszti és kiadja: **KISS JÓZSEF.**

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A magyar társadalom minden jelenségeivel foglalkozván, A
HÉT mindnehezebben tudott innen maradni azon a megyén, mely
a társadalmi lapot a politikaitól elválasztja. Hogy tehát ezektől a
korlátoktól is mentek légyünk, megtettük mindazokat az intézke-
déseket, amelyekkel A HÉT a politizálásra is jogot vált. Ehhez
képpent A HÉT 1894. április havától fogva mint politikai és iro-
dalmi közlöny fog megjelenni.

A HÉT ezáltal csak hű marad önmagához, mert eddig is
hozzászólott minden aktuális kérdéshez s fogja ezt ezután is ugyan-
azzal a férfias szókimondással, mely távol áll minden elfogultság-
tól és fölülte áll minden pártszempontnak. A HÉT-ben beállt vál-
tozás csak azt jelenti, hogy nagyobb gondnal és buzgalommal fogja
szerkeszteni aktuális rovatát, melyeknek eddigi nagy kedveltségét
és tekintélyét is köszönheti.

A HÉT megmarad ezentúl is első sorban szépirodalmi lap-
nak, melyet megszoktak irodalmi fórumnak tekinteni. Közül novel-
lát, dramatisztált apróságokat, verseket, kisebb regényeket

A HÉT az egyetlen szépirodalmi hetilap, mely a péntek esti
színházi premiekről még ugyanazon héten, ugyiszólván a napila-
pokkal egyidejűleg hoz nagyobb szabású ismertetéseket.

Munkatársai fényes koszorujából alig hiányzik egy nagy iro-
dalmi név. Azok közül, a kik A HÉT-be eddig irtak s részben
állandó munkatársai, felemlítjük a következőket:

A HÉT előfizetési feltételei: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatószámokat ingyen és bérmentve küld

A HÉT kiadóhivatala, Budapest, VII., Erzsébet-körut 6. szám.